

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנסתר לתורת הנסתר

ד"ר מתוך סדרת הספרים

גליון ערב יום הכיפורים ה' אלפים תשע"ב תהא שנת ע"ב בגימטריא חסד. [מותר לצלם לזיכוי הרבים]

י"ג מדות הרחמים

לאַלפִים" ר"ת נח"ל המסמל את היסוד. וכן "על פניו ויקרא" ר"ת עו"ף המסמל את היסוד כדבארנו במאמר 'חשמל עוף'. מובא בפרע"ח להאריז"ל (הסליחות ע' רפז) יושב על פסא רחמים ומתנהג בחסידות, ר"ת פרו"ב בסוד ויכרב על פרו"ב. ובארנו במאמר 'חשמל פרו"ב' שבחינה זו של "ויכרב על פרו"ב" מסמלת את השפעת היסוד. וכן בתפלת י"ג מדות נאמר ובצל כנפית נחסה ונתלונן, ומרמז על פני הפרובים והמלאכים.

מצינו בגמרא (ר"ה יז:) "ויעבור ה" מלמד שנתעטף הקדוש ברוך הוא בשליח צבור. ורואים שה' התעטף בטלית, כפיכול, בזמן אמירת י"ג מדות. וכן מצינו בזהר (פנחס רכח.) שלש עשרה חליות [שבציצית] כנגד שלש עשרה מדות. רואים ש"ג מדות קשורות לחוטי הציצית. וכן מובא במהרש"א על הגמרא שם, שעטוף זה הוא בסוד הפתוב "עטה אור כשלמה". ומצינו בזהר (שלח קעה.) שחוטי הציצית שיכים ליסוד, והם היפי של הצדיק יסוד. וכן מצינו ב'פרי עץ חיים' להאריז"ל (שער הציצית ע' סא) ש"ט"ל פריכות שבציצית, כפול ד' כנפות, הם קנ"ו פריכות כמנין יוסף. וכן כתוב ב'ג' מדות (שמות לד, ה) "ויכד ה' בענן וגו'", וכן מובאת ב'ספרי' (בהעלתך כה) שיטת ר' יהודה שהיו י"ג ענני כבוד לישראל במדבר. נראה דזה היה בבחינת עמוד הענן המסמל את עמוד האמצע, כדבארנו במאמר 'חוטי החשמל'..

נראה דלכן אומרים ב"ג מדות כשם שהודעת לענו מקדם וקוראים למשה בשם ענו ולא בשמו משה, דבארנו במאמר 'חשמל ציצית', שעננה אותיות עונה, דענו נמצא בדרגה שהוא בבחינת עונה עם הקדוש ברוך הוא כפיכול, וממילא הוא מבטל את עצמו לגמרי. וכן משה שהיה ענו מפל אדם, היה כל הזמן במצב של עונה עם הקדוש ברוך הוא כפיכול. ולכן מרמזים שבזכות שהיה ענו, זכה לגלוי היג' מדות מהיסוד. וכן מצינו בזהר חדש (תיקונים קמ:) עננה מסטרא דעמודא דאמצעייתא ובגין דמשה הנה מתמן "והאיש משה עניו מאד". רואים שעננה בכלל ועננת משה בפרט, מתקשרות עם עמוד האמצע.

מצינו בזהר (תרומה קעז:) תקונין דדיקנא בתליסר אישתתקון. ומובא בלק"ת (בהעלותך לה.) י"ג מדות הרחמים יש בהם חיצוניות ופנימיות, החיצוניות נמשל לשערות, ונקראים י"ג תקוני דיקנא, והפנימיות הוא בחינת "בשמן הטוב ירד על הזקן". רואים ש"ג מדות הרחמים נמשכות לעולם בבחינת שערות הזקן. מובא ברבנו בחיי (שמות לג, יג) ש"ג מדות הרחמים שיכות למדת התפארת הנקראת רחמים. וכן מצינו בזהר (תיקונים קכט:) שה"ג מדות הן בסוד האות נא"ו שהיא תפארת והיא בגימטריא יג'.

מובא בלק"ת (אחרי כח:) שהזקן של אדם מסמל את כח ההשפעה ביסוד של האדם, ולכן סריס שאין לו כח הולדה והשפעה, אין לו זקן, וכן אשה שהיא בבחינת מקבל ולא משפיע, אין לה זקן, וכן מובא בלק"ת להאריז"ל (קדושים ע' קצב) שיש י"ג תקוני דיקנא בזקן העליון השיך למדת התפארת, ויש י"ג דיקנא בזקן התחתון השיך ליסוד. וכן מובא בסליחות, תמכתי יתדותי בשלש עשרה תבות. וית"ד ר"ת, יסוד תפארת דעת. וכן שם הול"ה במלוי אלפ"ן המסמל את מדת התפארת שהוא בגימטריא מ"ה, בגימטריא לב יג. דבמדת התפארת יש ל"ב נתיבות חכמה, כדבארנו במאמר 'חשמל ציצית', ויש י"ג תקוני דיקנא. וכן מובא בלק"ת להאריז"ל (ברכה ע' רפו) ששם הול"ה בא"ת ב"ש מצפ"ץ בגימטריא ברחמים. וכן הפתוב "נצר חסד לאלפים נשא עון" בגימטריא תפארת.

וכן מובא ב'ספר הלקוטים' להאריז"ל (פ' כי תשא ע' קצח) שהמשכת יג' מדות היא דרך היסוד, והמלה ויעבור, בגימטריא הוא הזרע. עין ב'שער הפנוות' להאריז"ל (ויעבר ח"א ע' רצט) דלכן המלה "ויעבר" מתקשרת עם הזרע שבא מהיסוד, ד"ויעבר" אותיות עיבור, ועבור נעשה דרך הזרע שביסוד. וכן מצינו בזהר (תיקונים כה:) ש"ויעבר" בגימטריא חסד גבורה הנכללים ביסוד. ועין בזהר (שם קמה:) שמקשר את ויעבר לחיות הקדש הנכללים ביסוד. וכן כתוב ב"ג מדות הרחמים (שמות לד, י) "הנה אנכי כרת ברית" וכן אומרים בתפלה ברית שלש עשרה. וכן אנכי בגימטריא יסוד ומסמל את היסוד. וכן הפתוב (שם לד, ז) "נצר חסד

מְצִינּוּ בַזְהַר (נשא קלד.) **האי חוטא יקירא קדישא, דכל שְעָרֵי דדיקנא תלִיין ביה, איתקרי מזל, ותאנא הכל תלוי במזל, דאיהו האי חוטא יקירא קדישא דכל שְעָרֵי תלִיין ביה.** רואים שהיג' תקוני דיקנא נקראים מזל, והם משפיעים את השפעת המזל לעולם. וכן ו' פעמים **י"ג** בגימטריא **מזל** דהשפעות המזל יורדות דרך האות ו' שיש בה **י"ג** תקוני דיקנא. וכן מובא בספר 'ערכי הקדש' (ערך צלעות) שיש **י"ג** צלעות בחוט השדרה, ובארנו במאמר 'חשמל דם' שהצלעות מסמלות את החוטים שיוצאים מחוט השדרה.

וְכֵן במצות ברית מילה שמקשרת את ישראל לקב"ה דרך היסוד, מצינו מספר **י"ג**, דמצינו במשנה (נדרים לא:) **גדולה מילה שנכרתו עליה שלש עשרה בריתות.** וכן **מילה** במספר קטן **י"ג**. וכן מובא במדרש (שוחר טוב) תהילים ט) שיש **שלשה עשר שנולדו מהולים.** וכן מובא בלק"ת להאריז"ל (פ' קדושים ע' קצב) **דע כי כמו שיש זקן העליון, יש למטה זקן התחתון סביב היסוד, והבן סודות גדולות אלו, כי כמו שיש י"ג תקוני דיקנא עלאה, כך יש י"ג תקוני דיקנא תתאה ביסוד, וזה סוד גדולה מילה שנכרתו עליה יג' בריתות.** רואים שמקשר את הי"ג בריתות ל"ג תקוני דיקנא. וכן מובא שם (ע' קצד) **שב' פעמים זקן בגימטריא שם שדי.** וכן מובא במהר"ל (ח"א נדרים לא:) **ומספר אחד הוא שלשה עשר, לכך נכרתו יג' בריתות על המילה, לומר שברית מילה הוא ברית יחיד שהוא ברית גמור.** ומבאר על פי דברינו דעל ידי מילה מתחברים לקב"ה בבחינת אחד שהוא בגימטריא **יג'.** וכן מנהג עדות המזרח לומר יג' מדות בשעת המילה. וכן מצינו ב'פרקי דרבי אליעזר' (כח) שמבאר את הכתוב (בראשית כא, ח) **וַיַּגְדֵּל הַיְלָד וַיִּגְמַל וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם מִשְׁתָּה גָדוֹל בְּיוֹם הַגְּמֵל אֶת יִצְחָק.** שזה היה ביום המילה של יצחק. ונראה דיש רמז בכתוב **וַיִּגְמַל ו' יג' מל,** שהמילה מלה את הו' שמרמזת על היסוד, שיש בו מספר יג'. וכן **בר"ת** מרמזת בדלוג **י"ג** אותיות בפסוקים של בריאת היום הששי שהוא כנגד היסוד, כדבארנו במאמר 'חשמל אות'. (בראשית א, ל) **"אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן: וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד"**.

מְצִינּוּ במשנה (שקלים ו, ג) שהיו **שלשה עשר שְעָרִים בבית המקדש.** נראה דלכן היו **שלשה עשר שְעָרִים,** לסמל שהשפעת היסוד בבית המקדש היא במספר שלשה עשר וישנם שלשה עשר שְעָרִים ביסוד שמשפיעים את השפע לכלל ישראל. וכן בפרכת שבמקדש, מצינו מספר יג' כמובא בגמרא (יומא נד.) **אמר ר' זירא אמר רב שלשה עשר פרוכות היו במקדש.** וכן בקרבנות שקשרו ליסוד כדבארנו במאמר 'חשמל דם' מצינו מספר י"ג, כמובא ברבנו בחיי (ויקרא ו, ב) שיש י"ג מיני קרבנות. וכן מצינו

במדרש (תנחומא תרומה ה) שהיו **שלשה עשר דברים שנדבו ישראל למשכן.** וכן מצינו במשנה שם (ו, א) **שלשה עשר שופרות, שלשה עשר שלחנות, שלש עשרה השתחויות היו במקדש.** וכן היונים נלחמו בבית המקדש, על ידי שפרכו בו יג' פרכות. כמובא במשנה (מידות ב, ג) **ושלש עשרה פרכות היו שם, שפרכום מלכי ינו, חזרו וגדרום, וגזרו כנגדם שלש עשרה השתחויות.**

וְכֵן בתפלת שמונה עשרה יש **יג' בקשות.** והברכה היג' בתפלת שמונה עשרה היא ברכת 'ועל הצדיקים', נראה דזה מרמז שהצדיק יסוד קשור למספר י"ג. וכן מובא ב'לקוטי הש"ס' להאריז"ל (סנהדרין) **שיעקב יוסף המסמלים את ספירות התפארת והיסוד בגימטריא יג' פעמים שם הו"ה.** וכן האותיות ח', ה' בגימטריא **י"ג** דהאות ח' מסמלת את העולם השמיני שרש היסוד, ואות ה' מסמלת את המלכות, ומהח' עד הה' יש את הי"ג תקוני דיקנא שנכללים בספירות התפארת והיסוד.

מְצִינּוּ במדרש (תנחומא בראשית א) **מעשה בר' אבהו כשהיה מסתלק מן העולם, הראה לו הקדוש ברוך הוא שלש עשרה נהרי אפרסמון, התחיל לומר בשעת מיתה לתלמידיו אשריכם עוסקי התורה, אמרו לו רבנו מה ראית, אמר להם שלש עשרה נהרי אפרסמון נתן לי הקדוש ברוך הוא בשכר תורתו.** וכן שם (אחרי ב) **רבי לוי בשם רבי חמא בר חנינא אומר, י"ג חפות קשר לו הקדוש ברוך הוא לאדם הראשון בגן עדן.** וכן מצינו בגמרא (כתובות עז:) **אשכחיה לר' שמעון בן יוחאי דהנה יתיב על תלת עשר תכטקי פיזא.** היינו שרשב"י יושב בגן עדן על שלשה עשר כסאות של זהב. ובארנו במאמר 'חשמל שופר' שהנאת גן עדן היא מעמוד האמצע שנמצא באמצע הגן. וכן מובא ברבנו בחיי (דברים ו, ד) ש"ג פעמים נאמרה המלה גן בפרשת בראשית, לרמז על י"ג מעלות שיש בגן עדן.

מְצִינּוּ במשנה (נדה נב.) **תינקת שהביאה שתי שערות חיבת בכל מצוות האמורות בתורה, וכן תינוק שהביא שתי שערות חיב בכל מצוות האמורות בתורה.** וברע"ב שם **תינקת שהביאה שתי שערות לאחר שתים עשרה שנה ויום אחד, וכן התינוק שהביא שתי שערות לאחר שלש עשרה שנה ויום אחד.** נראה דלכן התינוק מתחייב במצוות כשמגיע לגיל שלש עשרה שנה ויום אחד וגם הביא שתי שערות בזמן התחתון כמובא במשנה שם, דאף על פי שבזמן המילה הנמול מתקשר ליסוד כדלעיל, אין זו התקשרות שלמה, דכיון שביסוד יש מספר י"ג, התינוק צריך להגיע לגיל י"ג, להתקשר עם היסוד שיש בו מספר י"ג. וכן צריך להביא שתי שערות בזמן התחתון שמסמל את השפעת היסוד, דבזה הוא מסמל שיש לו קשר ליסוד. ולאחר שיש לתינוק את ההתקשרות

של מילה, ומספר י"ג, אז הוא נקרא **בר מצוה**, דמיונה היא מלשון **צותא** - חבור. ועכשוו התינוק נהיה **בר מצוה** - בר חבור. וכן **נש"ר** המסמל את עמוד האמצע, כדבארנו במאמר 'חשמל עוף', מרמז בכתוב (בראשית יז, כה) "**בן שלש עשרה שנה**" בדלוג ג' אותיות.

נראה דלכן תינתק מתחייבת בכל המצוות בגיל **י"ב שנים ויום אחד**, אם הביאה **שתי שערות**, דמספר יג' שיך לבחינת יסוד זכר, כדלעיל שנה **י"ג תקוני דיקנא**. מה שאין פן אשה ששיכת ליסוד שבמלכות, כדבארנו במאמר 'חשמל דם', ובמלכות יש מספר י"ב - י"ב שבטים, לכן כשהגיעה לגיל י"ב שנים ויום אחד, והביאה שתי שערות, יכולה להתקשר עם היסוד שבמלכות בשלמות, ומחייבת במצוות. עין בלק"ת להאריז"ל (ואתחנן ע' רלו) שמספר יב' הוא כמנין ו'ו, ומספר י"ג כמנין ו'א, ושניהם מתקשרים לאות ו'.

מצינו בגמרא (יבמות צט:) **חרש שוטה וקטן, לאו בני דעה נינהו**. נראה דלכן קטן נחשב כמי שאין בו דעת, דדעת שיכת לתפארת שהיא החלק העליון של היסוד, וקטן שעדיין אין לו את השלמות ביסוד, זה נחשב שאין לו דעת. אף על פי שלפעמים יש קטנים שיש בהם חכמה יותר מאחרים שהם למעלה מגיל י"ג, לא כתוב שאין בהם חכמה, אלא שאין בהם דעת. וכן מצינו בזהר (וישלה קסה:) **כאשר הוא בן שלש עשרה שנים אז מזדוג בן אדם מימין ומשמאל יצר טוב ויצר הרע, ואלו הם שני מלאכים ממש ממנים והם נמצאים תמיד עם האדם**. וכן מובא ב'שער ההקדמות' להאריז"ל (ע' שיא) שבגיל י"ג שנים באים מוחין חדשים לאדם. וכן **שוטה בגימטריא צעצע** שפרושו **קטן**, כמובא בכתוב (דברי הימים ב' ג, י) **"מעשה צעצעים"**.

הוספות למאמר קץ הגאולה בשנת תשע"ב

ניתן לקבל את המאמר המלא בבקשה לכתובת המייל דלקמן

וכן הגאולה העתידה דומה לגאולת מצרים כמו שכתוב (מיכה ז, טו) **"כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות"**. וגאולת מצרים התחילה להתנוצץ בתקופה של **תמוז ב' אלפים תמ"ז** לבריאת העולם, כשמשוה ואהרן התיצבו לפני פרעה ועשו את האותות, ואז היתה מכת דם (כי כל מכה שמשוה חודש ימים). וכן גאולת מצרים היתה אחרי חצות היום, כשנטו צללי ערב, כמובא במכילתא (בא ה) **אימתי יצאו אלו ממצרים משש שעות ולמעלה וכן הוא אומר "ויהי בעצם היום הזה יצאו וגו'". ר' נתן אומר מנין ראיה לבין הערבים שהוא משש שעות ולמעלה אף על פי שאין ראיה לדבר זכר לדבר "אוי לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב"**.

ומרמז במדרש (אגדת בראשית לו) **"שיר למעלות אשא עיני אל ההרים"**. זה שאמר הכתוב **"עד שיפוח היום ונסו הצללים"**, לפי שישראל משתעבדים במלכות הם אומרים רבון כל העולמים עד מתי משתעבדים בנו, שנאמר **"עד אנה אשית עצות בנפשי"**, והקדוש ברוך הוא אומר להן **"עד שיפוח היום ונסו הצללים"**, אלו המלכות שנאמר **"אוי לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב"**.

וכן מצינו בזהר (תיקונים עו:) ששבעים אמות הם בסוד **שבעים ושתיים** אמות, כי יש מעליהם שני ממנים שהם ס"מ ונחש. והחסד דקדשה שהוא בגימטריא **ע"ב** מתגבר עליהם. וכן רואים בסוד הרש"ש לימים נוראים שמכונים שם **ע"ב** בד' מקומות שמזכירים **ובכן** על הגאולה. **ובכן** תקדש שמך. **ובכן** תן פחדך. **ובכן** תן כבודך. **ובכן** צדיקים יראו וישמחו. ומכוונים שבכן בגימטריא **ע"ב**, ומכוונים ד' בחינות שיש בשם **ע"ב**.

וכן מצינו בזהר בשני מקומות (אחרי סח. פנחס רמט. ובפירוש הגר"א שם ועל הזהר פקודי רנה:) שיש **שבעים שנים** של חבלי משיח, בסוד שבעים קולות של יולדת. ואחר כך יש ב' שנים בסוד הלדה עצמה כנגד ב' דלתות של היולדת. והגר"א (על הזהר פנחס ריט:) מחבר את דברי הזהר בכל המקומות עם הזהר של תהליך מאה שנה שנביא לקמן, שכלם מכונים לשנת תשע"ב. ולפי זה יוצא שהשנים תשע"א תשע"ב הן בסוד לדת משיח, וסוף תשע"ב תהיה ביאת המשיח. ומרמז בגמרא (נדה ל:) **"תשבע כל לשון"** זה יום הלידה. ומה היא השבועה שמשביעים אותו, **תהי צדיק ואל תהי רשע. ותשבע אותיות תשע"ב**. לרמז ששנת תשע"ב היא שנת לדה - לדת משיח. וכן הכתוב שנאמר על רות כשהולידה את שרש המשיח **"ויתן הוי"ה לה הריון ותלד בן"**, בגימטריא **תשע"ב**. והוסיף הרה"ג ר' משה סעדון שליט"א **שתשע"ב** נוטריקון **תשעה** באב, שבו נולד מלך המשיח. וכן הכתוב (ויקרא יב, ב) **"אשה כי תזריע וילדה"** בגימטריא **תשע"ב**. והוסיף הרה"ג ר' דוד

סמסון שליט"א שרואים בסדור הרש"ש שמכונים את השבעים קולות של היולדת בשבעים תבות שיש במזמור "למנצח יענך ה' ביום צרה" שאומרים אחרי העמידה, ובקדשת ובה לציון שאומרים לאחריו מכונים את הלדה של השפע של כל יום. ויוצא שג' המלים "ובא לציון גואל", שבאים אחרי השבעים מלים של מזמור יענך, הם כנגד ע"א, ע"ב, ע"ג. וביתר עומק המילים "ובא לציון" מרמזים על לידה, שהגואל נולד מציון המסמלת את מקום הלידה כידוע, לכן הם כנגד ע"א ע"ב. ותיבת גואל המרמזת על גאולה היא כנגד ע"ג, שיתחיל הגאולה בפועל.

והוסיף הרה"ג ר' אוריאל חיים אברמוב שליט"א שההסטרורה מראה שהיו דברים גדולים בעולם כשיטת רב המקבלים, שהחשבון של המאה התחיל בשנת תש"א, ולא בשנת ת"ש. לכן כשהתחילה השעה הששית של ערב שבת, שיש אומרים שפבר אפשר ללכת למקנה וכו', לפי החשבון הזה, זה יוצא בתחילת שבט תש"ט שאז התרחשו דברים גדולים ביחס לעם ישראל כגון: הכרה של ארה"ב בישראל, וסוף מלחמת השחרור וכו'. וגדולי ישראל אמרו שהזמן היה זמן פקידה, והקלפה התגברה והורידה את השפע לצד שלה. וכן מובא בקובץ מוריה מהגר"ח זוננפלד זצ"ל שראה בהצהרת בלפור **אות וסימן שהזמן קרוב לאחרית הימים**. מאידך החפץ חיים בכה כששמע על הצהרת בלפור, כיון שראה שהענינים משתלשלים בדרך הטבע, ודרך הקליפות. וכן מובא בספר 'תולדות החפץ חיים' שהחפץ חיים ראה בריבוי העולים לארץ ישראל **עת פקידה**. דברים מעין אלו מובאים גם באגרות החזון איש (ה"א סימן קט).

וכן מובא בספר 'הלקוטים' להאריז"ל (תולדות ע' עו) **"ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה, ויהי ערב ויהי בקר יום אחד"**, ורמז לזה הגלות המר הנקרא לילה, שהוא יום אחד לה', פי אלף שנים בעיניו כיום אחד, ואז בהיות יום אחד שלא יודע לא יום ולא לילה מגדל התעוררת, אז יהיה מכרח שיבדיל אלהים בין האור ובין החשך, וזהו **"ויהי לעת ערב ויהי אור"**, בזמן שינטו צללי ערב. ואז יפרע השי"ת מאדום הרשעה, ויזרכם באפיו וירמסם בחמתו בתוך הגת של יין, בתקף הגבורות, וזה שכתוב **"פורה דרכתו לבדי"**. וכן שמעתי בשם הרה"ג ר' יעקב ויטריאל שליט"א שהכתוב (זכריה יד, ז) **"ויהי לעת ערב ויהי אור"**, בגימטריא **תשע"ב**. וכן **"אור"** מרמז על תשע"ב, דאנו נמצאים במחזור 207 של החמה מבריאת העולם כמנין אור. ובמחזור זה נזכה כשיהיה **"לעת ערב"** בגימטריא **תשע"ב** שיהיה **"אור"**. ויקים הכתוב (ישעי' ל, כו) **"ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים"**. וכן **"לעת ערב"** ס"ת **ת"ב** המרמז על תשעה באב, שבו נולד מלך המשיח. והוסיף הרה"ג ר' גמליאל רבינוביץ שליט"א מב"ב שת"ב מרמז על **תשובה** שבזכותה נגאלים. דהתרגום של **תשובה** הוא **תתוב**. וכן הכתוב (מלאכי ג, ז) **"שובו אלי ואשובה אליכם בגימטריא תשע"ב"**.

כתוב (דניאל ח, יג) **"עד מתי החזון התמיד והפשע שמים תת וקדש וצבא מרמס: ויאמר אלי עד ערב בקר אלפים ושש מאות ונצדק קדש"**. ומבאר רש"י שם ראיתי פתר בשם רבינו סעדיה **"עד ערב בקר"**, עד שיבא אותו הערב שנאמר בו **"ויהי לעת ערב ויהי אור"**, ובטוחים אנו פי דבר אלהינו יקום לעולם לא יופר. ואני אומר פי הערב והבקר האמור כאן **גימטריא הוא**. והרה"ג ר' בערל איזנבלט שליט"א רוצה לומר שרש"י מרמז על הגימטריא **"לעת ערב"** בגימטריא **תשע"ב**.

מובא בפרוש הגר"א לתקוני זהר (תיקון כא) **כל המבול והמעשה דשליחות יונה מתפרש הכל על הגלות והגאולה**. וגם כאן מרמז בכתוב (בראשית ח, י) **"ויחל עוד שבעת ימים אחרים וגו'**, [אותיות **תשע"ב**]. ותבא אליו היונה לעת ערב [בגימטריא **תשע"ב**] והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלוי המים מעל הארץ". וכן מובא בספר תקט"ו תפלות לרמח"ל (קעז) **"לעת ערב ויהי אור"** שהוא הזמן ששבה היונה אל נח **"לעת ערב"**.

וכן מובא בלוח 'דבר בעתו' (א' אב תשע"א) שלפי הטור והרמב"ם בזמן מנחה גדולה בערב שבת תוקעים את התקיעה הראשונה מהג' תקיעות של ערב שבת, לבטל את העם ממלאכה שבשדות. ומביא מהפיוט 'אאפיד נזר' שאומרים ביום א' דראש השנה, שגם לעתיד לבא יתקעו ג' תקיעות, ואם פן סוף תמוז תשע"א ראוי להיות התקיעה הראשונה. וכן מבאר ה'תרגום יונתן' את הכתוב **"ותרועת מלך בו"**, על תקיעת שופר של הגאולה, ו**תרועה מלך בגימטריא תשע"א**. וכן אומרים בפיוט האקדמות 'רבותא דיעביד לי פד מטיא **שעתא** אותיות **תשע"א**. וכן עזרא עלה מבבל בא' באב. עד כאן דברי

הלוח 'דָּבָר בְּעֵתוֹ'. והוסיף הרה"ג ר' פנחס פרנק שליט"א שתקע בשופר אותיות פרו"ק תשע"ב. ולכן מוסיפים גדול, להזכיר את מידת החסד שנקראת גדולה, שהגאולה תבא ברחמים ובחסדים בשנת החסד.

ועוד מובא בגליון הנ"ל דברים שאמר האדמו"ר משומרי אמונים שליט"א במוצאי תשעה באב תשע"א:

בכל הדורות לא הצליחו להחיש את הקץ, כי הוא תלוי רק ביד קוב"ה אבל נתחומנו הוא שרואים שכבר נפתחו שערי שמים, ומי שאינו סומא ולבו אינו מטומטם ויש לו מח בקדקדו להתבונן שמשוהו מתרחש, ונפתח בשמים ענין של מדת הרחמים על כלל ישראל, ומתנוצצים סימנים לגאולה, שלא ראו כזאת במשך כל אלפיים שנות הגלות, האומות אינם שוקטים כל עוד ארץ ישראל שהיא לב העולם קיימת על המפה אלא מאי כעת רואים דבר שהאירו את עינינו בזה, כי עד היום היה תקופה של אלפיים שנה אשר גולה אחר גולה גלתה יהודה, והיה קצת מנוחה במדינה כזאת או אחרת, וגם אז היו עבדים משועבדים לאומות העולם, והם גזרו עלינו גזירות ועשו אתנו מה שלבם היה חפץ, ולא עשו בשום אומה ולשון מה שעשו עם בני ישראל, ובפרט בחורבן האחרון שהיה, שלא עשו זאת אפילו לחיות, שעל החיות הם מרחמים יותר, בתואנה של צער בעלי חיים. [אמר העורך: כאן המקום לציין את דבריו המבהילים של החפץ חיים (הובא בספר בית השואבה ובכ"מ) שמי שאינו מתבונן בתהליכי הגאולה הוא דומה לאדם שקיבל תורה מסיני ולא לומד בה. שאינו נחשב למקבל תורה, אותו דבר אותו אדם שלא מתבונן בתהליכי הגאולה, הוא לא נגאל. ונביא את דבריו: כל ענין רוחני לא יהיה ניכר ערכו ולא יהיה מורגש טעמו רק למתבונן בו, ולמשל ידיעת התורה ללומדים ולמתעסקים בה. וממש כזה תהיה ביאת המשיח שהיא התגלות השכינה בכל העולם, ומי שאינו מתבונן בביאת המשיח לא ירגיש בה מאומה.]

ונמשיך את דברי האדמו"ר שליט"א: בעוד תקופה קצרה יתחילו מרידות גם במדינות אירופה והאם אתם מדמים שבזה נשלם הכל? לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי, אבל לא יעבור תקופה ארוכה עד שאותם המרידות יתחילו גם באירופה, והשי"ת יעזור שאחינו בני ישראל ינצלו, ומי שיש לו שכל הנני אומר כבר שנים, שיארוז את חפציו, ולכל הפחות יכין לעצמו מקום בארץ ישראל, כדי שיהא לו לאן לברוח. כמו שכתב הרה"ק ר' יונתן אייבשיץ זיע"א בספר אהבת יונתן פרשת עקב, בזה"ל: דלעתיד כשיגיע עת דודים, יגזור מלכות הרשעה גזירות על ישראל, ויתנדבו לבם לילך ולדור בארץ ישראל, ובעת ההוא נהייתה עת צרה ליעקב [גם בארץ ישראל שיתאספו מסביבה כל האומות], וישמע ה' את צעקתם וירחם עליהם, וישלח לפניהם משיחו הולך תמים, וישיב את שבות ציון כבתחילה, עכ"ל. ועוד כתב בזה"ל: דיודע שהקב"ה יציל את ישראל ממלחמת גוג ומגוג כאשר יעברו עליהם כמה וכמה צרות ואפילו הכי לא יעזבו את ה' ואת נחלתם ארץ הקדושה וכו' עכ"ל. [אמר העורך: כאן המקום לציין את דבריו המבהילים של הגאון ר' יהונתן איבשיץ זצ"ל בספרו תפארת יהונתן (פרשת נצבים) שבעקבתא דמשיחא השכינה תשוב לארץ ישראל לפני עם ישראל, ומדייק את זה מהפסוק "ושב וקבצך" שקודם ה' ישוב, ואחר כך יקבץ, ובגלל זה לא יהיה מי שיגן על היהודים בחוץ לארץ, ויבואו עליהם ה' ירחם צרות, שבגלל זה אמרו חז"ל ייתי ולא אחמיניה. ונביא את דבריו: "ושב וקבצך מכל העמים", זהו הענין חבלו של משיח, שיהיה סמוך לגאולה, עד שרבים מחכמי ישראל אמרו ייתי ולא אחמיניה, והטעם כי השכינה עמנו בגלות אם על הבנים לשמרנו, ולעת הגאולה לא ישוב השכינה אתנו בפעם אחת, רק השכינה ישוב מקודם לארץ ישראל, ואחר כך נשוב אנחנו לשם, ואם כן כשאנו בגולה וה' אין בקרבנו יהיה עלינו צרות מצוקות כי אין כאן מגין. וזהו מאמר הקרא "ושב" כי מתחילה ישוב ה' לארץ ישראל, ואחר כך "וקבצך", ולא יהיה בפעם אחת. וכן מובא ב'העמק דבר' מהנצי"ב (דברים ל ג) שיהיה פעמיים קיבוץ גליות, והפסוק "ושב וקבצך", מרמז על הפעם השנייה. ונביא את דבריו: שמתחילה יהיה קצת קבוץ גליות, על ידי רשיון המלכויות, ואחרי כן יוסיף ה' ידו שנית, כדכתיב "ושב וקבצך". ויוצא מדבריו שהשכינה תשוב לפני הקבוץ גליות השני. וכן מובא מהגר"י לוינשטיין זצ"ל שאמר בשם החפץ חיים, שבביאת המשיח אלו שבחו"ל יהיה להם יותר קשה להגאל, ויצטרכו יותר זכויות].

פסוק ב - ג "בן אדם שים פניו אל גוג ארץ המגוג נשיא ראש משך ותבל והנבא עליו. ואמרת פה אמר ה' הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל". ומבאר המלב"ם: "שיהיו הלוחמים מצד א' מצרים ואשור ועילם שהם הישמעאלים, והלוחמים מצד השני משך ותובל וכו' שהם מבני יפת יחד עם נסיכי אדום שאינם נמולים, והם יתעוררו באחרית הימים אחר שיתיישבו ישראל בארץ ישראל וישבו בשלוח". וכן מובא במלב"ם (מ"כה ד ח) הגליות יתחילו להתקבץ, וגלות יהודה

ובנימין שהם בת ציון שגלו מציון בחורבן בית שני יתקבצו אליך, ואחר כך תבוא ממשלה קטנה, שיהיה להם קצת ממשלה והנהגה כמו שהיו לישראל בימים הראשונים לפני מלך מלך לבני ישראל, שהיה להם שופטים מנהיגים אותם, ואחר כך יהיה להם מלכות קבוע שהוא מלכות בית דוד, שאחר כך ימלוך המלך המשיח בממלכה קבועה.

עֵינֵי בְּגִימָת הַגִּרָא עַל הַמְכִילָתָא (שמות יד, ט), וּבְמִדְרַשׁ תַּלְפִּיּוֹת עֲנַךְ גּוֹג, שְׂמִלְחָמָת גּוֹג וּמְגוּג תַּחַל ג' שְׁעוֹת קוֹדֵם הַנֶּץ הַחֲמָה שֶׁל הוֹשַׁעְנָא רַבָּא, וְתַמְשַׁךְ ג' שְׁעוֹת בְּלִבְדָּ. וְעַל זֶה אָנוּ מְתַפְּלִים הוֹשַׁעְנָא שְׁלֹשׁ שְׁעוֹת. וְאִם נִחְבֵּר דְּבָרִים אֵלֶּה לְדַבְרֵי הַזֶּהר שֶׁהֵבֵאנוּ, יוֹצֵא שְׁיֹם הוֹשַׁעְנָא רַבָּא תַשַׁע"ג צְפוּי לְהִיּוֹת יוֹם מְלָחְמָת גּוֹג וּמְגוּג. וְכֵן ה' תַשַׁע"ג בְּגִימָטְרִיא נֶץ הוֹשַׁעְנָא רַבָּא. וְכֵן הַנֶּסֶח שְׂאוּמְרִים בְּתַקוּן חֲצוֹת וְיֵאמֶר לְעַם דַּל הַשּׁוֹאֵל. וְבֵא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל. בְּגִימָטְרִיא תַשַׁע"ג. [חשוב לציין שמהפסוקים בזכריה (יד טז ואילך) רואים שמלחמת גוג ומגוג תהיה בסוכות, וכתוצאה מזה כל הגויים שישארו אחרי המלחמה, יבואו לחוג את חג הסוכות בירושלים, כדי לציין את יום השנה למלחמה. (עייין שם ברד"ק ובמצודת דוד)]

עֵינֵי בְּתַקוּנֵי זֶהר מח: שְׁבִגוּג וּמְגוּג הֵיִם הַגְּדוֹל יְקַבֵּל צְבַע אָדָם מֵרַב דָּם שְׂיִשְׁפֵּן. וְעֵינֵי בְּפִסְקִים בְּזַכְרֵיהָ (יג, ח), שְׁשִׁנֵּי שְׁלִישׁ מֵהַעוֹלָם לֹא יִשְׂרָד אֶת הַמְּלָחְמָה. וְכֵן מוּבָא בְּסִפְר 'מְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה' בְּשֵׁם הַגֵּר"מ שְׁטַרְנְבוֹךְ שְׁלִיט"א שְׁשָׁמַע מֵהַגֵּר"י אַבְרָמְסְקִי זצ"ל שְׂמִקְבֵּל מֵהַגֵּר"א שְׂבַמְלָחְמָת גּוֹג וּמְגוּג שְׁלִישׁ עוֹלָם יִחְרַב, וְעוֹד שְׁלִישׁ יִפְגַּע, וְרַק שְׁלִישׁ עוֹלָם יִנָּצֵל. וְצָרִיךְ לְהַבִּין מֵהַהֶבְדֵּל בֵּין יִפְגַּע לְיִחְרַב. אוֹלֵי יִפְגַּע, הַפְּנֹנָה לְמִלְחָמָה, וְיִחְרַב, הַפְּנֹנָה לְרַעֲיוֹת אֲדָמָה וְכַדוּמָה. וְכֵן רואים מהפסוק (זכריה יד יב) שתהיה מגפה בתוך המלחמה, שתהרוג את הגויים שיבואו להלחם על ירושלים. והתאור של המגפה מתאים מאד לתוצאות של הנשק הבלתי קונבנציונלי שקיים בזמננו. ונביא את לשון הכתוב "וְזֹאת תְּהִיָּה הַמַּגָּפָה אֲשֶׁר יִגַּף ה' אֶת כָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר צָבְאוּ עַל יְרוּשָׁלַם הַמֶּקֶ בְּשָׂרוֹ וְהוּא עֹמֵד עַל רַגְלָיו וְעֵינָיו תִּמְקְנָה בְּחַרְיָהוּ וּלְשׁוֹנוֹ תִּמְקֵם בְּפִיהֶם".

אודה מאד לכל מי שישלח לי הוספות על מאמר זה לזיכוי הרבים

ניתן להזמין את המהדורה החדשה של ספר 'סוד החשמל' [5 כרכים] במחיר 80 ₪ בלבד נא להשאיר הודעה בתא קולי 0573109982.

או בפקס 0737254480. או במייל fish@neto.net.il

המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני את מאמר צניעות האישה [סוד חיי האישות לאור הקבלה לנשואים בלבד], או את הגליון השבועי, ישלחו בקשה לכתובת המייל.